

Sygn. akt III RC 340/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 stycznia 2019 r.

Sąd Rejonowy w Kielcach III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Małgorzata Ryńska
Protokolant:	st. sekretarz sądowy Alina Jandała

po rozpoznaniu w dniu 10 stycznia 2019 w Kielcach

na rozprawie

sprawy z powództwa A. C., P. C. i I. C.

przeciwko D. C.

o alimenty

I. zasądza od D. C. na rzecz małoletniego syna P. C. tytułem alimentów po 900 (dziewięćset) zł miesięcznie poczynając od 14.05.2018r. płatne do 10-go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w terminie płatności którejkolwiek raty do rąk matki – A. C.;

II. zasądza od D. C. na rzecz małoletniego syna I. C. tytułem alimentów po 600 (pięćset) zł miesięcznie poczynając od 14.05.2018r. płatne do 10-go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w terminie płatności którejkolwiek raty do rąk matki – A. C.;

III. w pozostałej części powództwo oddala;

IV. odstępuje od opłaty od oddalonej części powództwa;

V. nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa 500zł tytułem brakującej opłaty sądowej;

VI. koszty procesu między stronami znosi;

VII. wyrokowi w pkt I i II nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

SSR Małgorzata Ryńska

Sygn. akt III RC 340/18

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 14 maja 2018 r. A. C. działając w imieniu małoletnich dzieci wniosła o zasądzenie od ich ojca D. C. alimentów w kwocie po 1.000 zł miesięcznie na rzecz I. C. oraz w kwocie po 1.200 zł miesięcznie na rzecz P. C., płatnych do rąk A. C. do 10-go dnia każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami za opóźnienie na wypadek uchybienia terminowi

płatności. Ponadto A. C. domagała się zasądzenia na swoją rzecz kwoty 600 zł miesięcznie tytułem przyczyniania się do zaspokajania potrzeb rodziny płatnych do 10-go dnia każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami za opóźnienie na wypadek uchybienia terminowi płatności. Wniosła również o zasądzenie zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazano, że A. C. i D. C. są małżeństwem, jednakże nie mieszkają razem i pozostają w separacji faktycznej. Sąd Okręgowy wyrokiem z dnia 1 marca 2018 r. w sprawie o sygn. akt I C 815/17 oddalił powództwo D. C. o rozwód. Pozwany dobrowolnie przesyła matce dzieci kwotę 1.000 zł miesięcznie na rzecz synów, jednakże jak wskazano jest ona nieadekwatna do usprawiedliwionych potrzeb małoletnich oraz możliwości zarobkowych ojca powodów. Podkreślono, że miesięczny koszt utrzymania I. C. to kwota ok. 1.400 zł, a P. C. ok. 1.540 zł. Zaznaczono również, że A. C. z uwagi na konieczność stałej opieki nad synem I., który cierpi na epilepsję nie może podjąć pracy (k. 3-4).

Pozwany uznał powództwo o alimenty na rzecz P. C. do kwoty po 700 zł miesięcznie oraz na rzecz I. C. do kwoty po 500 zł miesięcznie, jednocześnie wnosząc o oddalenie powództwa w pozostałej części (k. 105).

Na rozprawie w dniu 10 stycznia 2019 r. strony wносиły i wywodziły jak dotychczas (k. 229).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

P. C. oraz I. C. pochodzą ze związku małżeńskiego A. C. i D. C.. Powództwo ojca dzieci o rozwód zostało oddalone wyrokiem Sądu Okręgowego w Kielcach z dnia 1 marca 2018 r. w sprawie o sygn. akt I C 815/17. Od stycznia 2017 r. małżonkowie pozostają w separacji faktycznej. W tym czasie D. C. zamieszkał u swojej matki. Małoletni powodowie mieszkają z A. C. w jej domu rodzinnym w K., który stanowi jej własność. Zajmują pierwsze piętro budynku, a na parterze mieszkają ich dziadkowie macierzyści. Pozwany spotyka się z synami, jego kontakty z dziećmi są ustalone zabezpieczeniem wydanym przez Sąd Okręgowy w Kielcach i odbywają się w co drugi weekend. Ojciec często przebywa z dziećmi również w trakcie tygodnia w godzinach od 19:00 do 21:00. Dobrowolnie przekazuje co miesiąc na rzecz synów środki finansowe w wysokości 600 zł miesięcznie na rzecz P., a 400 zł na rzecz I..

Dowody: zeznania A. C. - częściowo (k. 229), zeznania D. C. (k. 229v), terminarz kontaktów D. C. z synami (k. 187-201), potwierdzenia przelewów (k. 142, 143, 145- 151)

P. C. ma 16 lat i uczęszcza do liceum ogólnokształcącego. Dobrze się uczy, nie pobiera korepetycji. Jest dzieckiem ogólnie zdrowym. W ubiegłym roku szkolnym brał udział w wycieczkach i wyjściach klasowych. Wydatki z tym związane oraz dodatkowe opłaty szkolne kształtowały się w następujący sposób: ubezpieczenie 48 zł, wpłata na materiały ksero 7 zł, koncert w filharmonii 10 zł, wyjścia do kina 40 zł, wyjazd na spektakl 25 zł, wyjazd do escape room 20 zł, wycieczka klasowa do W. 408 zł, wieczorek klas III 15 zł, co łącznie wyniosło w skali roku 573 zł.

Dowody: informacja od wychowawcy P. C. dot. wydatków szkolnych (k. 222), zeznania A. C. - częściowo (k. 229)

I. C. ma 9 lat, uczęszcza do Szkoły Podstawowej z Oddziałami Integracyjnymi w Zespole (...) w M., powtarza I klasę z powodu problemów z komunikacją i nauką.

Jest względem niego orzeczona potrzeba indywidualnego nauczania oraz kształcenia specjalnego. Cierpi na epilepsję, wymaga ciągłej opieki. Posiada orzeczenie o niepełnosprawności od urodzenia. Leczy się neurologicznie. Od 10 grudnia realizuje program terapeutyczny. Ojciec zawozi go na wizyty raz w tygodniu, a jedna wizyta kosztuje 50 zł. Przewidywany koszt terapii to ok. 200 zł miesięcznie.

W roku szkolnym 2017/2018 r. wydatki szkolne I. C. wyniosły łącznie 138 zł, a kształtowały się w następujący sposób: ubezpieczenie 54 zł, komitet rodzicielski 40 zł, wyjazd do kina 25 zł, warsztaty ceramiczne 13 zł, wyjście do filharmonii 6 zł.

Dowody: orzeczenia o niepełnosprawności (k.73-76), orzeczenie o potrzebie indywidualnego nauczania (k. 77-78), orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego (k. 79-81), zaświadczenia dyrektora Zespołu (...) w M. (k. 221), zeznania D. C. (k. 229v), zeznania A. C. - częściowo (k. 229)

D. C. ma 41 lat, z wykształcenia jest ekonomistą. Mieszka ze swoją matką w mieszkaniu w K., na osiedlu (...). Partycypuje w kosztach jego utrzymania w połowie i z tego tytułu ponosi następujące wydatki: czynsz 250 zł, energia 40 zł, telewizja i internet 65 zł. Jest zatrudniony od 2000 r. w firmie (...) jako specjalista ds. analiz i zamówień. W 2017 r. osiągnął dochód w wysokości 71.516,66 zł. Jego miesięczne wynagrodzenie netto ze stosunku pracy wynosi ok. 2.900 zł miesięcznie. Uzyskuje dodatkowe dochody z firmy (...) Sp. z o.o. oraz z (...) S.A. w formie prowizji. Jego całkowity dochód wynosi ok. 3.300-3.500 zł miesięcznie. Spłaca kredyt gotówkowy zaciągnięty w 2016 r. na zakup samochodu w ratach po 399 zł miesięcznie. Planowany termin jego spłaty to sierpień 2019 r. Opłaca abonament telefoniczny dla starszego syna w kwocie po 64 zł miesięcznie. Za ubezpieczenie grupowe dla siebie i żony płaci 64 zł miesięcznie. Opłaca synom fryzjera średnio co 2-3 tygodni, co kosztuje 35 zł. Oprócz 1.000 zł przekazywanych na rzecz dzieci partycypuje również rzeczowo w kosztach ich utrzymania: kupił dla P. C. buty za 220 zł, zakupił dla niego dwa bilety trzymiesięczne po 111 zł oraz kartę miejską. Zabiera I. C. na basen, średnio raz w tygodniu, co kosztuje go ok. 40 zł miesięcznie. Założył dla starszego syna konto bankowe i przelewa mu środki finansowe w wysokości 100 zł miesięcznie. Ponosi koszty paliwa związane z kontaktami z synami w kwocie ok. 400 zł na miesiąc.

Dowody: umowa kredytu gotówkowego (k.121-129), zaświadczenie z (...) S.A. (k. 53, 118, 226), zaświadczenie z (...) Sp. z o.o. (k. 224), zaświadczenie z (...) S.A. (k. 227), zeznania D. C. (k. 229v), zaświadczenie z urzędu skarbowego (k. 111), PIT-36 (k. 112- 114)

A. C. ma 41 lat z wykształcenia jest ekonomistą, nie pracuje od czasu narodzin I. C. z uwagi na konieczność stałej opieki nad synem. Z Gminnego Ośrodka Pomocy (...) w M. otrzymuje zasiłek pielęgnacyjny w kwocie 153 zł miesięcznie oraz świadczenie pielęgnacyjne w kwocie 1.700 zł miesięcznie. Na rzecz każdego z synów pobiera świadczenie wychowawcze z programu „Rodzina 500 plus”. Codziennie zawozi własnym samochodem I. C. do szkoły oraz odbiera go po lekcjach. Z tego tytułu otrzymuje zwrot poniesionych kosztów przejazdu w kwocie ok. 400 zł, która jest zależna od ilości dni, w których dziecko było w szkole. Otrzymała wyprawkę dla dzieci.

Ponosi koszty utrzymania domu, w którym mieszka z dziećmi: energia elektryczna ok. 150 zł miesięcznie, woda do 200 zł miesięcznie, gaz w butli 50 zł co 1,5 miesiąca oraz koszt opału 3.500 zł rocznie. Jej rodzice wspomagają ją finansowo i dokładają połowę kosztów opłat. W 2018 r. podatek rolny oraz od nieruchomości, który musiała uiścić wyniósł 251 zł.

Dowody: zaświadczenie z Gminnego Ośrodka Pomocy (...) w M. (k. 51), umowa określająca zasady zwrotu kosztów przejazdu ucznia niepełnosprawnego realizującego obowiązek szkolny oraz jego opiekuna prywatnym samochodem (k. 46), zeznania A. C. -częściowo (k. 229), faktura z dnia 9 czerwca 2017 r. (k. 7), decyzja Wójta Gminy M. (k. 8,9), faktury za energię elektryczną (k. 10), faktura za zużycie wody oraz ścieki (k. 14),

Matka powodów podaje, że miesięczny koszt utrzymania I. C. wynosi ok. 1.400 zł, a P. C. ok. 1.500 zł. Wyprecyzowała następujące miesięczne wydatki wchodzące w koszt utrzymania każdego z nich: leczenie 150 zł, koszt energii elektrycznej 66 zł, woda 16 zł, gaz 6,60 zł, podatek 6,60 zł, śmieci 8,30 zł, ubezpieczenie domu 4 zł, opał 35,40 zł, wyżywienie 666 zł, naprawa samochodu 31 zł. Wskazała, że dodatkowo koszt składek szkolnych na rzecz I. to 100 zł miesięcznie, a na rzecz P. 250 zł miesięcznie. Wydatki na ubrania młodszego syna wynoszą 200 zł miesięcznie, a starszego 300 zł. Ponadto zaznaczyła, że w koszty utrzymania I. C. należy wliczyć koszt paliwa na dojazdy do lekarza, czy sklepu (wyczerpanie miesięcznych kosztów utrzymania k. 5, 223).

Sąd ustalając stan faktyczny oparł się na wskazanych wyżej dokumentach uznając je za wiarygodny materiał dowodowy. Sąd nie wykorzystał paragonów fiskalnych z uwagi na fakt, iż są one jedynie potwierdzeniem transakcji fiskalnych, a jako dokumenty niemienne nie pozwalają jednoznacznie stwierdzić na czyją rzecz zostały dane rzeczy zakupione i czyje potrzeby dane produkty zaspokoili. Sąd oparł się na zeznaniach D. C. oraz częściowo na zeznaniach A. C., odmawiając im wiarygodności w tej części, w jakiej próbowała ona wykazać, iż koszty utrzymania

synów kształtują się na poziomie ok. 1.400 oraz 1.500 zł miesięcznie z uwagi na to, że twierdzenia te nie znalazły potwierdzenia w całości materiału dowodowego.

Sąd zważył co następuje:

Jak wynika z art. 27 k.r.o. oboje małżonkowie obowiązani są, każdy według swych sił oraz swych możliwości zarobkowych i majątkowych, przyczynić się do zaspokajania potrzeb rodziny, którą przez swój związek założyli. Zadośćuczynienie temu obowiązkowi może polegać także, w całości lub w części, na osobistych staraniach o wychowanie dzieci i na pracy we wspólnym gospodarstwie domowym. Obowiązek ten powstaje przez zawarcie małżeństwa i gaśnie z chwilą jego ustania lub unieważnienia. Wygasa on również w przypadku orzeczenia przez sąd separacji, jednakże sama separacja faktyczna nie powoduje zniesienia obowiązku przyczyniania się do zaspokojenia potrzeb rodziny.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy należy stwierdzić, iż D. C. nadal jest zobowiązany do zaspokajania potrzeb rodziny, co faktycznie czyni przekazując matce dzieci środki finansowe w kwocie po 1.000 zł miesięcznie, z wyszczególnieniem 600 zł na rzecz starszego syna i 400 zł na rzecz młodszego. Oprócz tego pokrywa on również koszty utrzymania dzieci, gdy te u niego przebywają oraz opłaca im wizyty fryzjerskie, telefon dla starszego syna czy też ubezpieczenie grupowe dla siebie i żony. Jednakże jego partycypacja w kosztach utrzymania dzieci powinna być większa. Należy bowiem pamiętać, że zakres obowiązku alimentacyjnego zgodnie z art. 135 § 1 k.r.o. zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

P. C. nie uczęszcza na żadne dodatkowe zajęcia ani na korepetycje. Jest dzieckiem ogólnie zdrowym. Nie pozostaje pod stałą kontrolą lekarzy specjalistów. Sąd nie zgodził się w związku z tym, z matką powoda, iż miesięczny koszt jego leczenia wynosi 150 zł. Biorąc pod uwagę, że uczęszcza on na kontrole dentystyczne oraz kierując się doświadczeniem i logiką życiową Sąd uznał, że do jego usprawiedliwionych potrzeb należy wliczyć koszty leczenia w kwocie ok. 50 zł miesięcznie.

A. C. wskazała, że ponosi opłaty za utrzymanie domu oraz za media w wysokości łącznej po 142,90 zł za osobę. Jednakże do kosztów utrzymania dziecka nie można wprost wliczyć ułamekowej części kwoty wydatków związanych z zamieszkaniem, a jedynie taką część rachunków, o jaką wzrosły opłaty związane z bieżącą eksploatacją lokalu ze względu na zamieszkanie w nim dziecka. Należy zaznaczyć, że matka nawet gdyby w domu nie mieszkały dzieci, musiałaby zapłacić podatek, ubezpieczenie domu czy ogrzać lokal. Biorąc to pod uwagę Sąd uznał za zasadnym włączenie do kosztów utrzymania małoletnich 50 zł miesięcznie tytułem partycypacji w kosztach utrzymania domu. Ponadto należy podkreślić, że w usprawiedliwionych potrzebach małoletniego dziecka nie można uwzględnić kosztów naprawy samochodu, co wyszczególniła matka w kwocie po 31 zł od dziecka.

W ocenie Sądu koszty szkolne przedstawione przez matkę powodów w kwocie po 100 zł miesięcznie na rzecz I. i po 250 zł na rzecz P. są znacznie zawyżone. Jak wynika bowiem z zaświadczeń ze szkół dzieci koszty te w ubiegłym roku szkolnym wniosły średnio po 11 zł miesięcznie na rzecz młodszego z powodów i 47 zł miesięcznie na rzecz P. C..

Biorąc pod uwagę powyższe rozważania oraz kierując się doświadczeniem życiowym Sąd ocenił, że miesięczny koszt utrzymania P. C. wynosi ok. 1.100 zł, a składają się na niego w przybliżeniu następujące wydatki: partycypacja w kosztach utrzymania domu 50 zł, wyżywienie 500 zł, odzież i obuwie 200 zł, bilet miesięczny 45 zł, środki czystości i higieniczne 100 zł, wydatki szkolne 50 zł, kieszonkowe 100 zł oraz leczenie 50 zł. W ocenie Sądu usprawiedliwione potrzeby I. C. wynoszą natomiast ok. 800-900 zł, z wyszczególnieniem, że miesięczne koszty jego leczenia, w tym programu terapeutycznego, kształtują się na poziomie ok. 150 zł miesięcznie.

Zgodnie z dyspozycją art. 135 § 2 k.r.o. wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie albo wobec osoby niepełnosprawnej może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego. W takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego. Sąd zważył, że matka powodów swój obowiązek alimentacyjny realizuje przede wszystkim na co

dzień poprzez troszczenie się o ich potrzeby i wychowanie. Nie ulega zatem wątpliwości, że obowiązek alimentacyjny pozwanego powinien być realizowany w głównej mierze przez wsparcie finansowe. Sąd wziął jednakże pod uwagę, że synowie przebywają u ojca w co drugi weekend oraz często w trakcie tygodnia w godzinach od 19:00 do 21:00. Ponadto należy zauważyć, że ojciec dzieci znajduje się w lepszej sytuacji finansowej niż ich matka. Osiąga on bowiem dochody w kwocie ok. 3.300-3.500 zł miesięcznie, na które składa się wynagrodzenie podstawowe oraz prowizje, które są wypłacane na podstawie programu motywacyjnego i w związku z tym ma realny wpływ na ich wysokość. Z kolei możliwości finansowe A. C. są znacznie ograniczone, ponieważ nie może ona podjąć zatrudnienia z uwagi na konieczność opieki nad niepełnosprawnym synem. Otrzymuje świadczenie pielęgnacyjne w kwocie 1.700 zł miesięcznie. Zgodnie z art. 17 Ustawy o świadczeniach rodzinnych z dnia 28 listopada 2003 r. jest to świadczenie pieniężne z tytułu rezygnacji z zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej przysługujące m.in. matce jeśli sprawują opiekę nad osobą legitymującą się określonym orzeczeniem o niepełnosprawności. W ocenie Sądu stanowi to substytut jej dochodu, który może w dużej części przeznaczyć na koszty swojego utrzymania.

Odnosząc się do żądania A. C. o przyczynianie się do zaspokajania potrzeb rodziny przez D. C. w kwocie po 600 zł miesięcznie w ocenie Sądu jest ono bezzasadne. Przy uwzględnieniu partycypacji ojca w kosztach utrzymania dzieci przez świadczenie alimentacyjne w zasądzonej przez Sąd kwocie należy dojść do wniosku, że zasada równiej stopy życiowej małżonków nie będzie bowiem zaburzona. Po odjęciu od dochodów w wysokości ok. 3.300-3.500 zł miesięcznie kwoty alimentów, do dyspozycji pozwanego pozostanie kwota ok. 1.800 zł- 2.000 zł, która jest porównywalna do świadczenia pielęgnacyjnego jakie pobiera matka powodów.

Wobec powyższego Sąd na podstawie art. 133 § 1 k.r.o. oraz art. 135 § 1 i 2 k.r.o. uznał, że ze wszech miar jest uzasadnione aby D. C. partycypował w kosztach utrzymania P. C. kwotą po 900 zł miesięcznie, a w kosztach utrzymania I. C. kwotą po 600 zł miesięcznie od dnia wniesienia pozwu. Kwota ta mieści się w możliwościach płatniczych pozwanego oraz odpowiada usprawiedliwionym potrzebom dzieci w tym wieku.

Sąd oddalił natomiast powództwo w pozostałej części jako nadmiernie wygórowane, oparte bowiem na założeniu matki powodów, iż koszty utrzymania P. C. wynoszą ok. 1.500 zł miesięcznie, a I. C. ok. 1.400 zł miesięcznie.

Biorąc pod uwagę art. 113 Ustawa o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2018 r. poz. 300) nakazano pobrać od D. C. na rzecz Skarbu Państwa 500 zł tytułem brakującej opłaty sądowej.

W związku z częściowym uwzględnieniem żądań na podstawie art. 100 k.p.c. zniesiono między stronami koszty procesu

Rygor natychmiastowej wykonalności Sąd nadał orzeczeniu w części uwzględniającej powództwo na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c.

SSR Małgorzata Ryńska